

Dilþbo

den 18 Majj åhr 1671.

Nämdden.

Lars Perþon i Eedhe,	Anders Perþon i Kiälleräng,
Oluf Anderþon i Wästeräng,	Anders Mattþon i Sunnansiö,
Erich Erþon i Håcknårbo,	Erich Jönþon i Stranäng,
Hans Olufþon i Fiälsätter,	Per Perþon i Berge,
Per Olufþon i Wij,	Jon Mårtenþon i Mora,
Lars Nilþon i Hwena,	och Erich Olþon i Nääþbyen.

1.

Dato. afladhe **Jon Mårtenþon i Mora, Lars Nilþon i Hwena och Erich Olofþon i Nääþbyen** sin Tolfmanna Eedh å Lagbok.

2.

Publicerades Fullmachten för Underlagman och Vice Häradshöfdingen. Allmogen lofwade uthgifwa Häradshöfdings Gästningzpenningerne.

3.

Oluf Jonþon i Föne och Färilla Sochn tillstodh hafua haft lägersmåhl medh **Kohna Gölugh Larsdotter i Norrhwena** deth hon och erkändhe, huilken tillförendhe af **Hans Nilþon i Norrhwena** belägrat, war och oppå sidste tingh plichtade före, blef derföre Oluf Jonþon Saach 3 m:r och bäge stå Kyrkioplicht.

4.

Erich Erþon i Backan hafwer slagit **Erich Erichþon i Tompta** en blånad och ????? blodwijte som Synt och wittnat blef, wardt derföre Saach 3 m:r för hwardera.

5.

Anlangande dheth hoorerychte som **Jost Larþon ifrån Hudwichzwaldh** oppå sidste tinget af **Tolfman Per Perþon i Berge** war angifwen före, som skulle han hafua haft Sängelagh medh en **Soldatz Änkia Hustru Karin i Afwa**; Så wardt nu derom Ransakat, huilket befans af ingen annan grundh uthan efter Jost uthi fyllerij hafuer sielf sagt sigh haft umgenge medh henne, som **Zergiantens Måns Pers Hustro Märeth** witnadhe, och Jost nu nekade ??????? så sagt, och Änkian Hustru Karin protesterade opå Jost för sådant tahl han henne ?????? påbördat hafuer, war och ingen som dhem sådant bewijsa kundhe uthan Jost sielf sigh saken pålagt i sitt fyllerij som haar ett swagt hufwudh. Altså hålles dhe dherföre frij, till theß någon medh bättre skiähl dhem bewijsa kan.

6.

~~Konan Karin Larsdotter i Skarpänge wittnadhe att Jost kastade sigh på golfueth till Hustru Karin, dher dhenne Kohna Karin och lågh medh sitt barn. Jost blef Saach 3 m:r för ogrundat tahl.~~

7.

~~Jon Perßon i Tiärnmyra~~ stodh in för Rätten så wäll som förr och witte ~~Jon Erßon i Skoga~~, för en tiuf, för dhen orsaken att Jon Erichßon hafwer slagit öfwer Råån uthi dheres Hage skifte, så och släft sin Häst in uthi Ängiarne olofligen. Jon Erßon sadhe sigh slå och bruka sin gamle häfth, och såsom dhe bägge nekadhe Syyn, wardt dhem tillnämmt Fyra godhe Män tuå å hwarthera wegnar, och å näste tingh gifua sådant Rätten tillkenna, och sware hwar Saach som sigh för fulle skiälsordh.

8.

Efter ett för Rätten opwist qwittobref den 8 Januarij 665 hafwer **Lars Simßon på Hammaren** och **Per Olufßon i Östansiö** Målsman för **Lars Erichßons** barn **på Hammaren** opburit af **Faderbrodren Jon Erßon i Rödön** och **Sillie i Jemptelandh** 15 RP:r för Jordepenningar i Jemptelandh, huilken Copia medh **Underlagman i Jemptelandh Johan Larssons Nerbelij** underskrift Verificerat ähr; Altså ehrkände Rätten samma skrift god och gill, och tillsagt wederbörande att betahla samma penningar till arftagerenar.

9.

Efter en skrift daterat 605 den 23 Decembris hafwer **Stungmyreänget** 5 gillingstahl Pantsatt warit ifrån **Erich Jönßons i Nyåker** hemman för 10 pundh kietzler bortsatt af en benemedh **Hans Perßon i Nyåker** till dhenne **Oluf Jonß i Swijdia Farfadher Håkan Olufßon**. Altså emedan ängtet i så långh tijdh uthan skatt hafwer warit borto, ty nämndes dem emillan gode Män att pröfwa huru panten hafuer stegit emoth guldets och gifuer sådant Rätten tillkienna, än och ängtet efter liquidationen kan komma till gården igen.

10.

Hemmans besittaren **Oluf Jonßon i Swijdia** och **Erich Jönßon** komma för Rätten och wore förlijkte, att ängtet går tillbaka uthan löfñ.

11.

Oluf Olufßon i Glumbo kiärade till **Peder Swenßon i Wästanängh** om något arf efter twenne gamle **Pijgor Gölugh och Gertrudh Larsdöttrar i Mora**, dhem Per Swenßon för 314 P:r KoppM:t hafwer Syßlat; Altså Emedan thet befans att dhenne Per Swenßon war närmaste Arfwinge Nembl. Syskonebarn medh the dödhe. Altså beholler han heela arfwet ehuruwäll kosten och begrafningen högre stijger än arfwet, och Oluf Olufßon kommer icke der till efter han war ???? ???? i slechten nembl. Syskonebarns barn war, men Per Simßon rätta Syskonebarn.

12.

Håkan Jonßon i Tiärnmyra klagade oppå **Jon Erßon i Skogh** för thet han tager opå hans Skogh timber. Jon Erßon förmenthe att efter han hafwer Skatt och Jordh i från samma Tiärnmyra by, will han och förmena sigh dher under niuta skogh till sitt huußnödtorft, Håkan Jonßon föregaf wara af mycket huggit, tilletz fördenskull dhem Syyn dher dhe intet elliest kunna förlijkas.

13.

Oluf Olufßon i Stömbne läth förste gången opbiuda en Fäbolott **Långsbo** benemd i skatt 1 öre 12 th:r, huilket af ålder hafr legat under **Biußnäs**, som länge sedhan ähr kommit uthur Mantahlet.

14.

Tolfmän Hans Olufsson i Fiähsätter, Erich Jonsson i Strandäng, Erich Ersson i Håknorbo och Jon Mårtsson i Mohra blefwe nämnde af Rätten att liquidera Skogen emellan **Hammarwall, Ede** och **Stömbneboerne** som dhe twistade om, och gifua deß sluuth i Rätten tillkienna.

15.

Efter **Erich Jonssons i Hofra** förfrågan till Rätten om **Soldats Änkia Hustru Anna Olofsdotter** efter sin **Man Erich Andersson i Stömbne**, som i Guarnision ähr död blefwen, skall niuta Morgongåfwa och arf efter dhe icke ähre barnägende, der oppå war Nämndens öfwerwägende att han skall få 12 Lodh Sölfwer i Morgongåfwo, och skifte dhett öfrige arfwet efter lagh att hon niuta tertialen af dhen löse egendomen, sedan gälden guldne ähr.

16.

Swen Mattsson i Wästeräng läth förste gången opbiuda sitt hemman i Wästeräng 9 öre i skatt.

Dito den 19 Majj.

17.

Jon Ersson i Swijdia låter opbiuda 5 måhl åker och Swalar uthi Swijdia, i pant af **Erich Jönsson i Nyåker** för 115 P:r förste gången.

18.

Såsom uthi **Strömbron** huilken **Dilbbo** och **Nårbo Sochn** samt **Biuråker** äga byggia, ähre någre mens fu???ersände, och dhe skylla huar på annan, som dhem skole byggia; Altså skall Länsman komma till Norbo och taga medh sigh alla Ägesmännen, och uthsee huem dher oferdige j broen äger ????? rätta att bättré.

19.

Kyrkioherden H. Marcus Willhelmi läth andre gången opbiuda **Bondänget** som han af **Sal. Oluf Engebrechtsson Peppar** i pant hafwer.

20.

Item läth han andre gången opbiuda den lille lott ibidem såld af **Oluf Andersson i Wij**.

21.

~~Norresbroen som Pastor H: Marcij klagade öfwer~~

22.

Lars Ersson i Sunnansiö opbödh tredie gången en Jordelott **Yttermyra** 2 öre i skatt.

23.

Jon Olufsson i Åhß läth tredie gången opbiuda ett Wallställe på **Stömnäs wallen**.

24.

Jon Olufsson i Näßbyn läth trijdie gången opbiuda en Jordelott 1 öre i skatt i **Yttermyra**.

25.

Johan Jonßon Östlingh inladhe uthi Rätten en skrift huaruthinnan han anklagar **Pedher Mårtzson i Swedia** som skulle han hafwa ährerörige ordh fält emot **Hans Excell. Herr Gouverneurens Herr Carl Sparres** Gemåhl, uthi detta framkallades **Swen Oluffßon och Jon Jonßon i Swedia** som sådane ordh hördt hafua, och wittnade att bemelte Peder Mårtzson hadhe sagdt, tå dhe hafua talt om uthskrifning och hwadh omskiftningh uthi Soldate bytet skedde, war och den Diefuuls Horan medh Peder Mårtzson kunna icke neka att han sådane ordh ju fält hafwer, men säger dherhoos sådane ordh wara fäldte uthi dryckesmåhl, dhem han nychter icke kundhe ??????. Doch nu högeligen begråter och afbedher sitt store oförståndh icke wettandes sigh någon orsaak hafwa dhe ordhen på dhen Högwälborne och Nådige Fru att inläggia. Resolutio till wijdare Hans Excell. och Nådhes utlemnande fann denne ringa Rätten sköligt att Peder Mårtßon plichter medh 40 m:r SilfrM:ts eller een Månatz fängellße, dhett han wedergick.

26.

Dheras hemman uthi Dilßbo Sochn som twenne gånger tillförende ähr opbudne till Kongl. Majjt och Chronan, blefue nu trijdie gången opbudne.

27.

Påhl Larßon i Stömne blef tillhållen att föllia sine Fäbolager till och ifrån Fäbolandet, och icke understår sigh blifwa längre qwar wid bodelandet, än dhe andre grannarne widh plicht omklagat warder.

28.

Påhl Anderßon i Gårdzmyra anklagade **Jon Oluffßon i Hwena** för thet han hafwer tubbadt honom ifrå hans lagstadde **Drengh Jonas Olofßon** till Soldat, så att han deraf icke wiste och haft honom borta från arbete i 3 weckor blef fördenskull förljkte att Jon Oluffßon i Hwena skulle gifwa honom så mycket som Påhl hafuer stadt honom i löhn Nembl. 8 P:r KoppM:t och slapp medh bötterne för sin store fattigdom.

29.

Lars Claßon i Siulgård läth andre gången opbiuda ett lijtet Fäboställe på **Tråßwallen**.

30.

Sal. Oluf Perßons i Hammarswahl och hans **Hustros Giölugh Biörsdotters**, som i lifstijdhen hwar annan Testamenterat hafwa, och nu bägge genom döden afgångne, hon först och han sedhan gånge nu quarlåtenskapen till begges arfwa doch dhett fasta serskilt till hwars sins Erfwinge.

31.

Hans Nilßon i Sörhwena som oppå förre tinget bötte för lägersmåhl medh **Gölugh Larßdotter i Norrhwena**, will nu att **Soldath Per Månßon i Biußnääs** skulle hafua legat hoos henne förr, beropandhe sigh på **Per Simß Hustru Gölugh i Hammarswall**, Per Månßon nekadhe, skaffa bättre beskedh till näste tingh.

32.

Lars Perßon i Jopzmyra, **Lars Jonßon i Loppet**, **Jon Erßon i Skogh**, **Simon Jonßon i Stömbne** och **Erich Erßon i Kijlarne**, Saachfältes hwar sin 3 m:r SilfrM:t för försummat Cronones Stämbningh widh uthlagornes lefwereringh 3 skiftes.

Dato gafs Rättens bewijs oppå 32 persohner i Delsbo som för förflutne åhren en stoor rest Chronan skyldige äre, och intet hafua tillgå att betahla medh, och thet efter Herr Gouverneurens remiss daterat **Stockholm** d. 16 Martij 671.

Dito Extraordinarie Tingh
den 23 Augustij.

1.

Dato. Stältes för Rätten en **Soldat Johan Swenßon Luth** uthlegd af **Oluf Jonßon i Skogh**, hwilken angifwen war, för thet han hafwer begångit Råån och Slagsmåhl oppå en **Lappman** benemd **Peder Jönßon ifrån Jemptelands Lappmark**, men såsom bemelte Lapp Peder Jönßon, straxt efter tilldragit slagsmåhl, hafwer sine mistade Saker igenfångit, låtit sigh förlika, och afrest, giorde Länßmannen oppå Chronones wegner sigh till Måhlsman, och honom Johan Swenßon /: efter witne åhr :/ här för Rätten anklagade efter dhen relation som Lappen giordhe huruledes Slagzmåhlet sigh yppat hafwer Nembl. att näst förledne den 20 Julij, hafwer Lappen Per Jönßon såsom andre dhe här stryka genom Landet medh sine Rehnar sällia Korgar och elliest medh tiggerij sökia sin födo, kommit uthi Skoga by, och widh Middagstijdhnen råkat Soldaten Johan Swenßon, mellan gårdarna der i byn, druckin, tå hafuer Johan Swenßon begärat uthaf honom fnösk, hwarmedh han tänchte uthj tända Eldh och dricka tobak, men när Lappen optogh Eldföres Pungen och Johan blef warse, dhet han dher uthi hade penningar Nembl. Ett Sex m:r stycke, 12 örs stycke och Ett Sex öres stycke, togh han af honom både pungen och penningarne, och hafuer der medh uthdragit sin wärria och huggit Lappen öfwer Näsan, så att han föll neder till Jorden och blödde, tå hafuer Johan Swenßon gått lijtet ifrån honom, der medh Lappen tänchte sigh undangöma, men Johan genast igenkommit och begynt tractera honom ganska illa, slagit honom en Öhrefijl att han stalp neder till Jorden som Lappen för sin afresa in för Nämlden bekändt hafuer, han hafuer och medh 7 P:r KoppM:t låtit sigh förlika och aldeeles gifwit honom Luth tillfredz så wijda Saken honom angå skulle, thet Nämlden nu wiste betyga.

2.

Hwaroppå tillfrågades **Johan Luuth**, om han icke sådant wille bestå och bekänna eller hwadh han hadhe här emoth att säija? Swarade han och icke kundhe neka, att han olyckeligh haar burit hugg oppå bemelte Lappman, doch föregaf, så alt icke wara tillgångit som här framföre angifwit åhr, föregifwandes så wara tillgångit, att han Johan Luth middagstijdhnen råkade samma Lapp, men uthom sin wärdz **Oluf Jonßons** gårdh, och war Lappen så wäll som Johan Luth, bäge druckne, tå hafuer Johan Luuth begärt af Lappen fnösk, och dher medh begynte medh hwarandra ordkastas, och sedhan Lappen fick till Johan Eldföres pungen, hafwer han undsagt honon och gifwit honom någre skamlöse ordh, så att Johan Luth, som han wille föregifwa, blef förorsakat att slå honom och bekiände han, att han högg honom öfwer näsan medh wärrian, och elliest bar någre slagh på honom, och tå Johan oplöste Eldföres pungen, och skulle uthtaga fnösken, blef han warse der uthj war penningar Nembligen 1 Carolin, ett 12 öre stycke och ett 6 öre stycke, der medh springer han efter Lappen, och will gifwa honom sin pungh igen, men Lappen löper undan åth wägen till sin Koija, efter han icke annat tänkte, än Johan skulle willia slå honom mehr, der doch han för ingen annan orsaak skull säger sig ropat och sprunget efter honom, än att han will få honom penningerne och pungen igen, Men Johan Swenßon tordhe intet långt gå efter honom dhen wägen, fruchtandes att dhe andre Lapparne skulle sambla sig och honom nedergöra, Och hafwer han dagen derefter förlijkt sigh medh Lappen, och gifwit honom 7 P:r KoppM:t, ändoch Lappen icke mehra begärte än 6 P:r KoppM:t som Nämlden wiste sig ehrindra.

3.

Tå framkallades **Knechtehustro Gertrudh Per Påhls i Skoga** som allena här om witne ähr, och tillfrågades hwadh hon sedt och hördt hafwer om detta slagzmåhl? Swarade hoon att hon hafwer ingen kunskap huru slagzmåhlet begyntes, uthan allenast tå hon sågh uth genom sitt Fönster blef warse dhet Lappen lågh uth för hennes Stugu och blödde, af thet **Johan Luuth** haar huggit honom öfwer näsan, går förthenskull hon tijt, menandes kunna giöra honom något bistånd, men tå hon tijt kom rächte Lappen uth både Armarne, lijka som han hadhe warit dödh, tå sade Johan Luuth, att han lågh och spådde honom ondt, och togh så honom i Håret och rychte op honom och frågade honom om han wille lijda döden, eller wille han komme i Handklofwar och Kistan, tå hafwer Lappen swarat sigh wara wår Herre Christo een dödh skyldigh, och föll opå Knä, tå hafwer Johan Luuth satt Swerdet oppå bröstet på honom, och bedit Lappen tiggia lijf af sigh, hwaraf Lappen fick en blodrepa i bröstet som Nämnden theßlijkest sedt hafwa, sedhan sparkade han honom för Halsen så att han föll omkull, och åter löftade honom medh Håret opp, och när han Johan Luth honom så handterat hafuer togh han uthur hans Säck 2 m:r Lijn, dher medh skildes han och Lappen, mehra wiste Hustru Gertrudh uthi dhenne Saken intet wittna.

4.

Emoth frågan? Swarat dher uthj byen hafwer Lappen inthet warit eij eller wiste hon huar ifrån han kom eller huarest han drucket hade.

5.

Tolfman Erich Erichßon i Håknorbo bekände att han om Morgonen köpte af Lappen en brödkorg, och ther fick han allenast en Kosa brendwijn; Hwarföre och altså ehrkändes han plichtig efter Sårmaalom att bötha kommandes allenast i Consideration Rånßbothen för 2 m:r Lijn, aldenstundh Eldzförespungen medh huadh penningar dher inne lågh icke kan skattas för rån tagen. Men såsom han **Johan Swenßon** förr är beträdd medh sådan wäldzgerning och derföre plichtat, om hans brutt skall ökas hemställes i störste ödmiukhet medh dhet öfrige till Höglofl. Kongl. Hofrättens Högwijse och Nådige öfuerläggande.

6.

Häröfwer ähr ankommen dhen Höglofl. Kongl. Hofrättens resolution af den 28 Novembris 671 att **Johan Luuth** skall efter Tingzrättens resolution bötha för Såren, och sedhan för sin grofua mißhandel plichta medh Siu skarpa gatulop, huilket exequerat blef den 2 Januarij 672.

7.

Dato. Efter **Hans Excell. Herr Gouverneurens Högwälborne Herr Carl Sparres** bref och skrifwelse, daterat **Gefleborgh** den 11 Julij 671 läth **Befallningzmannen Wel:t Hans Larßon Noræus** för Rätten framkalla **Anders Larßon i Råtzla**, att swara för dhe förgriijpelige ordh, som han öfwer wälbemelte Hans Excell. fäldt hafwer, hwaröfwer **Landskrifwaren Oluf Nilßon Wargh** och **Johan Larßon Broman** skole witne wara, efter deß uthgifne Attests lydelse.

8.

Tå blef samma attest opläsin, medh dhet inneholdh, att tå **Länsmannens Jon Olufßons Sohn Oluf Jonßon Delenius** oppå sin Faders wegner hafwer frågat **Anders Larßon i Råtzla** om han icke wille betala Saakörs eller Bötespenningerne för sitt utheblifwande på uthskrifningen i **SöderElfwa** [Söderala sn], tå hafuer Anders Larßon swarat, att Hans Excell. Herr Gouverneuren, skulle först der på wijsa Hans Kongl. Majj:ts wår Allernådigste Konungs

Fullmacht, och till öfuerflödh een skrifteligh domb, emoot hwilken galenskap Delenius hafwer honom warnat, men Anders Larßon sagt sigh tillförendhe en gångh hafwa trätat medh wälbemelte Hans Excell. och ännu torde wåga dhet streket.

9.

Häremoth exciperade **Anders Larßon**, att hans ordh icke wore så fallne, uthan tillstodh så hafua sagdt tå **Länßmans Sohn Olaus Delenius** frågade honom om han icke wille betahla bötespenningarne, hafwer Anders Larßon swarat, om han wore dhem plichtigh, skulle han gifua uth dhem, men wille der på först höra Rättens resolution, Emedan att man plägar få dom förr än man blifwer fält till Sakörer, tå hafuer **Befallningsmans Skrifware Johan Brohman** sagt, tu achtar icke mycke H. Gouverneurens skrifuellße och befallning, och så förwänt som skulle Anders Larßon aldrigh achta H. Gouverneuren. Anders Larßon swarat dhet war dine ordh och icke mina, Johan Broman sagt dhet Anders Larßon pläga träta medh H. Gouverneuren der på Anders Larßon tillstodh sigh sålunda swara: Så tor dhet bäras till kan skee thet forß blifua illa nog optaget och hölt han honom Broman för sin Afwundzman efter att han medh sine otijdige ordh retadhe honom till detta tahl, och wille så intet att Johan Larßon i dhenne sak witna skulle, beropade sigh till wittne **Mickell Nilßon i Nääßbyn, Jon Larßon i Skarpänge** och **Swen Jonßon i Mora**, som då närwarande wore.

10.

Tå afladhe **Michel Nilßon i Näßbyn** sin Eedh och wittnade, att **Anders Larßon i Råtzla** blef tilltalat af **Landzskrifwaren Olof Warg** om bötespenningarne, tå hafwer Anders Larßon Swarat att han först wille see för sigh en domb och resolution om dhe enteligen skulle uthgå; Dher medh stiger **Johan Broman** op och kallade Anders Larßon wara tresk, som intet wille achta H. Gouverneurens befallningh och sagt till Anders Larßon, dhet han plägar träta medh H. Gouverneuren, derpå Anders Larßon Swarade, så tor dhet bäras till för en Rätt, hwar på Anders Larßon genast togh witne, och fälte så inge flere ordh i hans närwaru.

11.

Jon Larßon i Skarpänge aflade sin Eedh å Lagbook och wittnade att han icke så stadigt närwarande war, uthan stundom uthen och stundom inne, men dhet hördhe han, att **Olaus Delenius** tilltalade honom om bötespenningarne, der på Anders Larßon hafwer swarat, dhet han först will see domb och resolution för sigh om dhe böre dhem uthgifua eller ej; Och huru the wijdare fälte sine ordh tillhopa, hörde han inthet allenast att Anders Larßon Sade en gångh till Johan Larßon, dhet war dine ordh och icke mina, der medh gick Jon Larßon åther uth igen.

12.

Swen Jonßon i Mohra wittnade efter sworne Eedh att **Anders Larßon i Råtzla** och **Johan Broman** först talades medh om bötespenningarne, tå nekade Anders Larßon dhem skulle uthgifua, förr än han blefue dömbd der till, tå hafuer Broman sagdt, ähr icke nogh uthaf H. Gouverneurens ordre och befallning, men förkastade Anders Larßon, att han sådant intet skulle willia achta, ther på Anders swarat thet ähr tine ordh och icke mine, Broman sadhe och att han plägar träta medh Gouverneuren. Anders Swarat, så kan dhet bäras till för en Rätt, hwar oppå Anders Larßon straxt togh honom till witne.

13.

Befallningsmannen urgerade att **Anders Larßons** ordh måtte annorlunda wara fälte, och framkallade **Landzskrifwaren Oluf Warg** och **Johan Broman** till wittne, tå tillstodh Anders Larßon sine ordh under detta förståndet wara fälte, att så kundhe dhet wähl tillbäras att han ännu en gångh kommer i träta medh Hans Excell. Herr Gouverneuren, så frampt han Anders

Larßon kommer till Herr Gouverneuren och Herr Gouverneuren gifwer honom elak mun, måste han förswara sigh, kundhe och icke emootsäija, att Landzskrifwaren Oluf Warg må i denne Saken witna, men Johan Broman höll han för sin Afwundzman, som först haar bracht detta talet på bahn.

14.

Altså aflade **Landskrifwaren Olof Warg** sin Edh å lagbok och witnade, att **Olaus Delenius** först tilltalte **Anders Larßon** om bötespenningerne, Anders Larßon Swarat sigh wara wahn, förr än han böter uthgifua skulle, höra domb för sigh, Olaus sagdt, ähr dhett icke nogh uthaf H. Gouverneurens befallning, och huru the sin emillan ordkastades, som han icke egenteligen haar lagt på minne, föll Anders Larßons ordh sålunda, att han tor träta medh Herr Gouverneuren om så tillbörs, sadhe sigh så hafwa giordt en gångh förr.

15.

Länßmannen Jon Olufßon witnade, att **Anders Larßon** dagen efter förre tinget den 7 Decembris 670 uthlade och betalte bötespenningerne. Rätten läth saken dher wijdh beroo, att dhen Communiceres H. Gouverneurens Exz, efter han dhen annor lunda kan warett förebracht än dhen nu ähr medh Wittnom refererat och befunnen.

Dito den 7 Decembris åhr 1671.

1.

Dato. Tillstodh **Erich Erßon i Tompta** för Rätten att **Erich Larßon i Kijlan** skulle få taga Dombref på hemmanet Kijlan om 4 öre i skatt för 350 P:r KoppM:t som den 6 Decembris 670 trijdie gången opbudet ähr, bemelte Erich Erßon och Erich Larßon hafwa och satt 10 RP:s wijte sin emellan, huilken som först skulle ryggia Kiöpet. Wittnesmän **Per Jonsson i Edzänge, Jon Olßon ibidem, Jon Nilßon i Tompta** och **Erich Nilßon ibidem**. Så emedhan dheras Kiöp och afhandling synes skiähligt dy dömbdes dheras Köp fast och gilt som Dombrefwet bredare förmähler.

2.

Lars Jonßon i Tompta biuder sin **Broder Per Jonßon** att lösa sigh utur hemmanet Tompta 11 öre 15 th:r i skatt 3:die parten nästkommande Matthæi 672 och dhe andre tuänne delar 673 och 674 efter gode Mäns läggning, Tompten lofuar han honom beholla till deß han får fulla peningar, dher medh dhe för Rätten handsträktes.

3.

Olof Olofßon i Stömbne opbiuder andre gången en Fäbolott af **Erich Olß** hemman i **Linfläck Långsbo** benemdt 1 öre 12 th:r i skatt.

4.

Jon Perßon i Huena prætenderer sig hafua på sin Sahl. Hustros **Hustru Brijta Nilßdotters** förre Mans **Erich Erichßons** wegnar betalt gäldh till **Sal. Åke Hanßon** och **Nils Hanßon** 68 P:r SilfrM:t huilket han bör af dheres böcker bewijsa förr kan Rätten inget till saken göra.

5.

Larß Claßon i Siulgårdh låter trijdie gången opbiuda ett Fäboställe **Trolswallen** benemd.

6.

Swen Mattßon i Wästeräng låter andre gången opbiuda sitt hemman ibidem i Skatt 9 öre.

7.

Håkan Olufsson i Fiälsätter ähr skyldigh till **Jon Olufs** barn i **Gårdsmyra** 50 P:r på een handskrift gifuen den 23 Majj 657.

Dito den 8 Decembris

8.

Dato. tilltaladhe **Kyrkioherden Wyrdige H. Marcus Biörkman Oluf Smedh i Näßbyn** medh dhe andra Fäbolagarne i **Sannäs** och **Afua** dhe dher icke allenast medh sin boskap gäta alt förnär in på **Flottebo** ägorne uthan och hafua understådt sig Swijdior fälla emoth dhen rättighet som Flottebo Mannen af ålder innehaft hafuer, dher till Wederparten Oluf Smedh medh sine grannlagare swaradhe och förmenthe sig wara berättigadhe till dhe swidior dhe fält hafua, som och att dhe dhen tract in till Flottebo tächten böre medh frijdh niuta, dhet dhem på långh tijdh icke ähr förwägrat wordet. Kyrkioherden exciperer dher emoth att om dhe på någre åhrs tijdh hafua gått förnär och inkräktat någre swidior opå Flottebo ägor, hafua dhe uthan lof tagit sig ther till, sedhan Ägesmännen flydde dher i frå, och Flottebo blef satt i andras händer, Inläggandes Kyrkioherden en gammal **Pigas Märeth Jonßdotters** attest, huilken för sin Siälesöriare och andre gode Män witnat hafuer, den 25 Septembris A:o 1666 att Flottebomannen hafuer ägt medh frijdt all dhen tract som ähr till Qwarnewägen, Och till öfwerflödh säger Kyrkioherden att **Jonß Erßons** Hustro i **Forþa** skall kunna samma wittnesbördh medh Eedh fullgöra. Huar till wederparten swaradhe, att kan hon holla dhet medh Eedh att Flottebomannen hafuer ägt till **Qwarnewägen**, tå willia dhe sin prætension afstå och icke wijdare Syyn äska.

9.

Jönß Erßons Hustro Kersten Andersdotter 57 år gammal som hafuer warit ägandhe i **Flottebo**, efter sworn Eedh å bok, wittnadhe att ifrån dhet hon war 7 år till sine 20 år, gutte hon medh frijdh alt till **Qwarnewägen** och så långt Wäster till en **stor Mohra** eller skarn puß dher öfuer gick hon intet, Af intet Råå hördhe hon talas uthi all hennes tijdh uthan deþe kännemärken höltes för rätte skildnader emellan Flottebo och dhe andre Fäbolagarne, **LillboUdden**, Stormohran och Qwarnewägen, dhet och Sex InSochnes Synemän förr prüfadhe skäligt wara att Flottbomannen så långt äga skulle. Efter huilken sworn Eedh, Kyrkioherden blef till ehrkiändh att här efter niuta fredigt all dhen tract som är ifrå Flottebo till Qwarnewägen, så att wederparthen huarken medh Fägätzle eller annat hugster bör gå öfuer Qwarnewägen wijdh straff som lagh säger.

10.

Emellan **Wij** och **Åhß** tillåtes medh likfärdh genom åkrarne och opsättias gode grinnar men intet medh klöfwia eller andre resor uthan böre göra dhen Norre vägen ferdig.

11.

Lars Nilßon i Edsänge låter opbiuda ett Fäboställe uthj **Uthmås** 1 öre i skatt förste gången.

12.

Bondbo Änge opbiudes **Kyrkioherden H. Marcus** 3:die gången item ett lijtet stycke dher bredhe wijdh.

13.

Anders Perßon i Jopsmyra är i rychte för **Kersten Olufsdotter i Klobbo** att haft sängelagh.

14.

Broderen Lars Perßon i Jopsmyra hafuer bekändt för pastore sig legat hoos henne, och hon warit så efterhollen att han moste slå henne ifrån sig.

15.

Lars tillstår sikh fuller legat hoos henne, men ingen gerning.

16.

Anders Perßon nekar sig icke kommit i säng medh medh **Kerstens Far Syster Ella Swensdotter** tå han ther tiente för 26 åhr sedhan, hon tillstår fuller att hon hafuer kommit i säng medh honom, men ingen gerning.

17.

Pijga Anna Olufsdotter som hafuer sagdt för Kyrkioherden om **Anders Perßon** att han skall hafua legat hoos henne **Kirstin** som och Kerstens **Brodher Hanß Olufßon i Klobbo** nu berättar sig hafua af henne hört tå hon tiente dhenne Anders Perßon.

18.

Anna Olufsdotter blef inkallat protesterer emoth **Hanß Olufßon i Klobbo**, tager sin ordh igen och badz före, bötte 3 m:r SilfrM:t för Läppegäldh.

19.

Befallningsmannen Nils Larßon Wargh anholler om Execution opå dhe hemman som ähre till Chronan opbudne, En hop äre opå Mißwäxt och bylengden opsatte som ansökia om dilation till Kongl. Maj:ts resolution, dijt dhe af Hans Excell. Herr Gouverneuren äre remitterade.

NB. Skrifes intet Nämnden uthi rena protocollet.

ANNO 1671 den 7 och 8 Decembris hölts Laga Häradsting medh Allmogen af Dilzbo Sochn, Närwarande Chronones Befallningzman Wel:t Hans Larßon Noræus medh Nämbdhen.

Lars Perßon i Eedhe,
Oluf Anderßon i Wästeräng,
Erich Erichßon i Håknorbo,
Per Perßon i Berge,
Peder Olufßon i Wij,
Lars Nielßon i Hwena,

Anders Pederßon i Källerräng,
Anders Matzson i Sunnansiö,
Erich Jönßon i Stranäng,
Hans Olufßon i Fiälsätter,
Joen Mårtenßon i Mora,
Erich Olufßon i Näßbyn.

20.

Dato. Framkom för Rätten **Gulsmedhen Jost Larßon** och klagade oppå **Kopparslagaren Oluf Didrichßon** att han hafuer pantat honom ifrå hans Smidiestån dher medh han sitt uppehälle förtiena kundhe, och den 26 Novembris sidstleden bödh Oluf Didrichßon honom Jost och hans hustru qwar öfwer Natten, om Morgonen kommer **Kyrkioherden Wyrdige H. Marcus Biörkman** och wille cavera hoos Oluf Dirichßon att han skulle få sine Stån igen efter han hadhe 40 Lodh Silfwer att arbetha åth Kyrkioherden, men sedan Kyrkioherden war bortrest, säger Oluf Dirichßon att han intet wille kalla Kyrkioherden godh mehra än för 3 P, och begynte så att föra ordh tillsamman, tå skulle Oluf skält Jost för en tiuf och en skälm, rändt honom i Håret och slagit Jost en örfijl, andra resan rände han honom i Håret och tå

blefwe dhe åthskildhe och satte så Jost sig på bänken wijdh bordsändan, dher medh går Oluf till spijsen och tager en panna som stodh på Eldhen full medh strömming, och kastade Jost i ögonen, dher medh undkom han och Oluf slogh hans hustru tuå örfijlar och spente henne någre gånger att hon fick 5 blånor, hans Föräldrar bode honom låta styra sigh, men han sköflade Modren att hon blef blodig och till Fadren sadhe han, Fånen lyde dig din gamble Diefwull. Dher efter spänthe han uth bådhe fönstren och lopp efter Jost och undsadhe honom att dhen dagen skulle han döo för honom, dher medh undslapp han medh stor möda och gick till **Prästegården** att berätta för Kyrkioherden huadh sigh händt war och att han intet fick smidiestähn igen, dher på kommer Olof Dirichßon efter, gick opå **Kyrkewallen** och achta efter honom, När som han kom uth om porthen, fick Oluf honom i Halsen och skälte honom andre gången för tiuf och skälm och dher hoos sadhe att han skulle läsa honom i Jernkädior som en bandhundh, dhet Kyrkioherden åhördhe, sedan begaf sig Jost hem åth till **Sättiära** medh sin hustru, och kom så i sällskap medh tuänne Soldater, dher efter kommer Oluf Dirichßon medh yxan i handen och gaf sig i försåth wijdh **Säckmyregatun** och Jost gick honom förbij och helbade på honom, straxt kommer Oluf efter och fick honom i Håret tuå gånger och släpa honom uthføre backen, sedan skiöth han hustrun öfuer ända emoth stenar i wäghen, strök så hatten öfuer hufwudet på henne såsom man plägar göra horor, och dher icke Soldaterne hafwa kommit dem till hielp, hafuer Oluf honom lijfwet afhändt, sadhe och, han böther intet stort för en sådan Hundh, förty han dristadhe på den store riksdalers pung dhen han om Natten skrytte medh och sadhe sigh kunna köpa **Afua** byen och halfua **Wij**, begiärandes Rättens rättwijsa dom och beskydd och skiuter sigh till wittnen som tillstädes warit hafua, att denne hans relation skall af sanning bestå.

21.

Oluf Dirichßon kundhe intet undfalla att han iu af **Josts** otidighet ähr blefwen så förargat, att han således hafuer sigh emoth Jost förehollet och dhet af dhen orsak efter att han intet wille komma till räkning medh sig eller betala honom huadh han skyldig war, uthan begynte att slå näfwan i bordet för sigh och badh hin ondhe göra räkning och betala honom, när Jost kommer åth dören hadhe han knifwen i handen, går så uth på gården ropar och skrijar på honom medh elaka skälsordh så att han nödgades ränna uth genom Fönstret, Men intet hadhe han ärnat sköfla sin Modher eller sin Fadher hårdt tilltala, förmodandes när dhe komma tillstädes att dhe sielfwe skole kunna honom derføre anten uhrsächta eller anklaga att Jost intet behöfuer göra sig till Målsman i dheras Sak. Oluf Dirichßon säger sigh intet wetta dher af att Jost war uthi **Prästegården**, uthan tå han honom ther finner får han honom i Armen williandes att han skulle föllia sigh hem och göra räkning, som han och allenast för dhen orsak skull gick efter honom på wägen åth **Sättiära** att han wille dhet han skulle göra räkning medh sigh. Han war sig skyldig för kost till 25½ P och hafuer Jost uthan lof taget mäst sine wärktyg igen, dhem Oluf säger att Jost hafwer satt i underpant för kost holdningen, dher till Jost alldeles nekadhe att han pantsatte sine wärktygh, uthan Oluf pantar sig sielf.

22.

Kyrkioherden H. Marcus refererade således på sitt Samwets wittnes bördh, att **Gullsmedhen Jost** kom till sigh och klagade dheröfuer att **Oluf Dirichßon** hafuer honom pantat ifrån hans wärketyg så att Jost intet kundhe op arbetha dhe 40 lodh Silfwer som han emot taget hadhe, begiär så Jost att Pastor wille öfuertala Oluf Dirichßon att han finge sine Wærktyg igen och gå i caution för sigh hoos Oluf Dirichßon dher till Pastor så wijda samtykte som skulle Oluf Dirichßon wara förwißat att få dhe penningar som Jost restera på arbets Löhnen, dhet Pastor och för Oluf Didrichßon, som straxt efter Josts bortgång ankom, berättadhe; Pastor sadhe sigh och willia gå i caution för Jost, att huadh han honom för arbethe skyldig blifuer, skulle Oluf Dirichßon riktigt bekomma Pastor bekändhe sig och tå wara

skyldig Jost wijdh paß 14 m:r eller 4 P:r rådandes honom Oluf Dirichßon att han skulle låta Jost få sine wärketyg igen, så kundhe bådhe Oluf och flere andre blifua af honom Jost medh arbetet betahlter; Något bittida om morgonen dagen ther efter reste Pastor af andre ährender gården förbij dthersom Oluf Dirichßons Föräldrar bodde, och låter så kalla Oluf Dirichßon och Jost uth på gården, förmanthe dhem bäggie att dhe skulle göra räkning medh sämia och wenskap, jempte dhet inrådande att Jost skulle få sine Wærketyg igen. När dhet war något lijdit på dagen kommer Gullsmedhen Jost till **Prästegården** och klageligen afsadhe huru Oluf Dirichßon emoth honom medh hugg och slagh förehollet hafuer, tå öfuersågh Pastor sin räkning och befann sig blifwa Jost skyldig 7 P:r 16 öre dherpå kommer Oluf till Prästegården wredh och sticken och leth illa uthi bagarstugun, rijfwandes op tröijan, och när Oluf Dirichßon kommer åth Cammardören, dher Pastor och Jost inne wore, slipper Oluf intet in, Och såsom Pastor förnam att Oluf Dirichßon war uthgången genom Porthen medh ifrigt modh, går Pastor medh Jost uth på **Kyrkewallen**, och så snart som Jost kommer uthom porthen, fattar Oluf Dirichßon honom i Armen och af starkhet lyfter honom Jost, som lijten ähr till wäxten, ifrå marken, säijandes, I dagh skal iagh läsa och binda tigh i Jernkädior, som dhe plägar läsa händer. Kyrkioherden skilde dhem åth och förwarnadhe Jost och hans hustru att dhe intet skulle gå dhen vägen att Oluf Dirichßon skulle råka them. En lijten stundh dher efter berättar Pastoris Piga att hon sågh Oluf Dirichßon ränna öfuer **Eedzbron** medh en yxa på armen.

23.

Bonde Sohn Håkan Olufßon i Swidie 25 åhr gammal wittnadhe efter aflagd Eedh å bok, att sedhan **Jost** hade skilts i frå Kyrkioherden tå han war uthi **Oluf Dirichßons** Föräldrars gårdh uth på gården och the uthi Stugun inkompne wore, säger Oluf till Jost att han wille göra räkning medh honom, dher på swarer Jost, Knäfuelen göre räkning medh dig, förr än Lagh och Ting blifuer, tå rusar Oluf Dirichßon honom Jost i Håret, straxt blifua dhe åthskilde, andre gången ränner åter Oluf honom Jost i Håret och ladhen kull uthi sängerummet, Qwinfolcken komme så emellan och wille skillia dhem åth, medh dhet samma sköfladhe han sin Modher att hon föll omkull och blödde i ansichtet, Olof går på golfuet och wrider sina Händer, och stodh på Eldhen en panna medh strömming, dhen fattar Oluf i Handen och kastar åth Jost att strömingen och wattnet stank på Jost, tridie gången fattar Olof Jost i Håret, men Håkan Olofßon och dhe flere som inne wore skildhe dhem straxt, tå säger **Fadren Dirich Hermanßon**, käre min Sohn lydning efter, Oluf Swarade, du lydde så mycket tin Fadher tu tin Diefwull. Jost togh sin Knijf som på bordet lågh och gick åth dören ropte så på sin hustru att hon skulle komma uth och taga hans hanskar medh sigh, men intet hörde han att Jost ropa på Oluf Dirichßon, och efter att Oluf Dirichßon intet slapp efter Jost uth genom Dören slår han Fönstren uthur wäggen och dher medh ränner uth på gården, huru dhe sigh ther emoth huar andra åthburit hafwa, wiste Håkan intet berätta, efter han intet gick uth efter dhem.

24.

Unge Bondhe Sohn Joen Joenßon i Sättiära öfwer 18 åhr swor sin Eedh å bok, och stämbdhe hans wittnes börd aldeles öfwerens medh **Håkan Olufßons** relation, så att han sågh när **Jost** nekadhe sigh willia göra räkenkap, att **Oluf** rände 3 gånger Jost i Håret och att han förste gången fick en Örfijhl, Oluf togh strömmingspannan af Eldhen och watnet stank Jost i Ögonen och på Kläderne, och i dhet att Modern kom emellan sköth han henne att hon föll omkull, Fadren sade kiäre min Sohn lyd migh efter, Swarade Oluf, du war en Diefwul att lyda tin Far, Oluf rände uth genom Fönstret, han såg att Jost tog Knijfwen af Bordhet och sadhe till sin Hustru i Dören, **Anna** kom uth medh Hanskarne, wij willia gå sin koos, mehra sågh han intet ej eller hadhe att wittna.

25.

Soldath Zacharias Simßon, efter aflagdh Eedh å bok wittnadhe, att emooth dheth ledh till qwällen skulle han och hans Cammrath **Swen Hanßon** gå ifrå **Eedhe** till sine Wärder i **Håknorbo**, och the kommo i frå **Peder Larßons** gårdh i **Eedhe**, ropar Jost åth dem och sadhe, willia wij föllias uth efter dhe hadhe en wägh, swaradhe Zacharias, thet kunne wij wäll göra, och som the komma till **Joen Oluffß** gårdh, sadhe **Jost**, wij wele töfua lijtet, min hustru ähr i gården hon kommer rätt nu uth, som och skedde, dher medh fölgdes dhe åth och ginge Sommarwägen åth **Sättiära**, wijdh dhe ginge finge dhe see **Oluf Dirichßon** komma Winterwägen wijdh **Säckmyre gatun**, dher stadnadhe han wijdh Ledhet och när dhe kommo till honom, helßadhe dhe på honom, Oluf Dirichßon swaradhe wackert, Jost och hustrun ginge sin wägh, tå ropte Oluf Dirichßon, Jost, bijda Jagh will tala medh tig, men Jost gick wägen fram opføre backen och Oluf Dirichßon går efter och swor en farlig Eedh att han skulle föllia sig hem och göra räkning dher medh tager han Jost i Halßduken, sköth honom och hustrun medh att dhe tuänne gånger fölle omkull, Oluf tager honom 3 gånger i Håret medh wänstra handen och en lijten snickare yxa hölt han i högre handen öfwer hufwudet och drogh Jost tre stegh tillbaka uthføre backen, dher medh öfuertalte Soldaterne honom Oluf Dirichßon att han släpte Jost, så att han fick gå sin koos, tå sadhe Josts hustru till Oluf Dirichßon, Ingen godh hafwer regerat Edher i dagh, Oluf wredh på hufwudet och sadhe, hadhe Jagh fåt slå ihiäl honom i dagh, tå sadhe hustrun, I hafue intet haft någon hundh att slå ihiäl, uthan en Christen Menniskia, ther på swarer Jost, han hadhe bättre samwett att slå Jost i hiäl än en Hundh, en Hundh ähr tacksam att när han får något, så wisker han rumpan, men Jost ähr een otaksam Menniskia, wijdare sade han sigh intet wetta här om att berätta.

26.

Soldath Swen Hanßon swor sin Eedh å bok och wittnade så alldeles wara tillgånget som **Zacharias** för ofuanføre omständeligen bekändt hafuer dheth ladhe han till, som Zacharias sedhan sigh och påminthe, att **Oluf Dirichßon** tog **Jost** i Halßduken, att Knuten loßnade op och Jost ladhe honom i sin byxsäk och Oluf sköth honom Jost och hans hustru öfuer ända att hufwudhbonaden flögh öfuer hufwudet på henne, sedhan togh han Jost medh wänsta handen i håret och medh högre handen hölt han yxan öfuer hufwudet på Jost, hötte honom och ropadhe hwij, hrij, du lichwäl, och drogh honom tre stegh uthføre backen, dock intet slaggh gaf han honom, sadhe sigh och större samweth hafua att slå en hundh i hiäl än Jost, han hafuer stulit wärktygen igen som en tiuf och en skälm och att han inthet war så taksam som en hund, och som dhe dhem hadhe åthskildt, föllgde Soldaterne Jost och hans hustru till **Siättiära** hoos **Joen Brynielßon** ther Jost hadhe lagdt sigh huusrum, och när Jost hadhe gifwit dem math och dricka sådant som han hadhe, ginge Soldaterne till **Håknorbo**, intet långt i frå Sättiära.

27.

Josts Hustru Anna Samuelßdotter, klagade på **Oluf Dirichßon** att han henne i sin gårdh uthi portlidret illa spiärnat och 5 blånadher gifuit hafuer, Oluf Dirichßon tror snarare att om hon fick någon blånat att dheth skiedde i stugun, emedan bådhe Manfolck och Qwinfolck låge öfuer händerne på honom, **Oluf Joenßon i Eedhe** och **Hans Erßon i Sättiära** hafua synt Hustru Anna andre dagen och kunde tå intet märkia mehra än en stor blånadh på wänstre armen, dock hörde Oluf Joenßon af sin hustru, dheth Josts hustru syntes efter någre dagar hafua tuå små blånader i ansichtet.

28.

Oluf Dirichßons utgamble **Föräldrar** fordom **Klockare Dirich Hermanßon** och **Hustru Anna Olufsdotter** komme den andra Tingsdagen tillstädhes, och beklagade sin Sons olyckelige händelße, medh **Gullsmedhen Jost**, huilken dhe alt godt giordt och han skamlöst

dher emoth sigh förhollet hafuer, dheras Sohn hafuer warit dhem ett lydigt barn, wäll födt och klädt dem i dheras ålder att dhe hafua stoor orsak honom berömma, och blef han af Jost mycket förargat och till wredhe retat dhet att han för sine wällgerningar, intet fick honom till att göra räkning mindre att han wille Kosten betala, uthan när han kom till den gick han dher som han hadhe warit hemma, och der han fann sine wärketyg, togh han dem igen, uthan Föräldrarnes eller Sohns wettskap. Föräldrarne Supplicera ödmuikeligst för sin Sohn att hans brutt måtte medh Nådher ansedt warda. Och när Föräldrarne af Witnens relation, som uthaf holdne gårdags Protocoll blef dem föreläsit, förnummo att Sohnen skal sin Fadher hårdt tilltalat, Sadhe Fadren, Gudh Nådhe oß Syndare om wij ransake vårt lefuerne efter tijo Guds budh, så finnas icke många som kunna säija sigh giordt något thera budet tillfyllest och ehrkänner han sin Swaghet att han dhet Fierde budordet intet hafuer efterlefwat, men aldrig hafwer hans Sohn wanwyrdat sin Fadher medh någre ordh tillförende, som han och intet sadhe sig lägga på hiertat huadh han i sin ifrighet swaradhe, så att han intet hörde dhet ordet Diefwull ej eller tillräknar han honom dhet uthan tillgifwer honom af hiertat, såsom dhen dher aldrig förr hafuer warit till affecter wrång eller uthi ordh owettug emoth sin Fadher, ödmuikeligst bediandes att Sohnen icke må dragas här före under något straff.

29.

Modren Hustru Anna Olufsdotter, nekar alldeles dher till, att Sohnen sköfladhe henne medh sin willia, uthan hon ähr som en skugga, att så snart någon kommer wijdh henne, är hon snar att falla, och war icke uthan, att hon wille wara emellan och skillia åth Sohnen i frå **Jost** och säger Hustru Anna att hon förr hafuer haft ett sår i ansichtet och huru hon medh dhe andre qwinfolcken kom omkull, gick rugan af såret att dhet blödde, men intet sköth Sohnen omkull henne så att hon dher af blödde, hon hafuer icke ens tänkt dhet om honom, mycket mindre welat klaga häröfuer, som dhet och icke ähr sant, att han wettandes och williandes skal sigh sköflat hafua, uthan ähr hon af sin swagheet fallen omkull, när Sohnen hadhe Jost in på Sängrummet, ödmukelig hoos Rätten bönfallandes att Sohnen icke måtte medh något straff för sin skuld beläggias, ty han hafuer warit henne en lydig och hörsam Sohn och så wäl stådt henne före, uthi hennes höga ålder att hon wißerlig tror dhet han får godh Löhn i Himmelriket.

30.

Detta ährendet lades till HäradsNämbdh och war dheras betänkiande, att alldenstundh **Oluf Dirichßon** i sin wredhe hafuer icke allenast hemma i sitt huus illa hannat Gullsmeden och i portlidret spiärnat hans hustru och blånat giordt, uthan och sedhan uth på **Kyrkiowallen** och tridie resan luppet efter honom på vägen, medh yxa i handen, skuttet **Jost** och hans hustru öfuer ända, som wittnat och betygat ähr, alt derföre kundhe Nämbdhen icke frija honom för Edsöre brutt i kraft af Sweriges Lagh Edsöre balcken 1, 2, 5 och 8 Capitel. Hwadh sköflingen och bannandet wijdkommer, derföre kunde Nämbden honom intet medh straff beläggia, aldenstund Föräldrarne intet klagat, uthan hans brott tillgifuet och för honom bedit hafua, doch hemställef detta medh dhet öfrige till Höglöfl. Kongl. HofRättens Höggunstige resolution ödhmiukeligst.

31.

Denne **Gullsmeden Jost** hafuer intz wistas länge här i Sochnen uthan warit i **Hudhwichzwald** boendes, dher han i dryckenskap medh slagzmåhl ostryrig warit hafuer, **Oluf Dirichßon** ähr och i dryckesmåhl af ijfrigt sinne, doch, ingentere, som wetterligit ähr, medh grof mißhandel förr beträdd.

32.

Här öfuer ähr ankomme, Högl. Kongl. Hofrättens Resolution d. 17 Octob. 672, att **Kopparslagaren Oluf Dirichson** skall för sine begångne exesser bötha 50 P Sm:t till 3 skiftes, Målzäganden, Kyrkian och Huuþfattige.

33.

Jon Erþon i Sandnäs låter trijdie gången opbiuda en Jordelott i **Yttermyra** af **Mårthen Mårtþ** hemman 2 öre i skatt förste gången.

34.

Swen Olufþon i Swidia opbiuder sitt hemman ibidem 4 öre i skatt förste gången.

35.

Anders Perþon i Jopsmyra kundhe intet fästa lagh, dherføre will han heller bötha för henne 40 m:r, att **Kersten** skall haft någon förr weth han intet, för **FarSystren Ella** giordes han frij, efter inge fäll tygh her till ähre, och skiutes dhet fördolde under guds dom.

36.

För **Larþ Anderþons Änkia i Långsbo Hustru Brijta Påhlsdotter**, blef Målsman närmeste Slächt **Jon Olþon i Nordanäng**, och **Ländsman Jon Olþon i Siömyra**.

37.

Dato blef **Jon Perþon i Hwena** remitterat till StadsRätten uthj **Hudwichswaldh** att genom deþ tillhielp låta ransaka uthj **Sal. Åke Hanþons** och **Nils Hanþons** böcker om Jon Perþon icke hafuer betalt på sin förre hustrus **Brijta Nilsdotters Sal: Mans Erich Erþons** wegnar Sextijo Otta daler SilfrM:t, eller huru mycket böckerne inneholla, emedan Tingsrätten uthan deþ attestatum icke kan Jon Perþons prætension på inlagde penningar uthgreda.